

ומקום זה הוא מדור לרווחות קדושות, בין אומן שבאו לעולם זהה, בין אותו שלآل באו לעולם זהה והם עתידים לבא לעולם הזה. כלן רוחות מלבשות בלבושים וגופים ופרצופים כמו של העולם הזה, ומסתכלות שם בזיו בבוד רboneם, עד שבאותה עלולים הזה.

בשעה שיוצאות ממש לבא לעולם הזה, מתקפות אומן רוחות מאותו גוף ולבוש של שם, ומתלבשות בגוף ולבוש של העולם הזה, ועושות מדורם בעולם הזה בלבוש וגוף הזה, שהוא מטפה סרווחה.

ובשגע זמנו ללבת וליצאת מהעולם הזה, לא יוצא עד שמלאך הפנייה מהפיטו הלבוש של הגוף הזה. בין שגשפט הגוף מאורה רוח על ידי אותו מלאך הפנות, הולך ומתרבש באותו גוף الآخر שבגן עץ שפמנח התפשט בשפה לעולם הזה, ואין שמחה לרווח פרט לאותו הגוף של שם, ושם על שהחפשת מהגוף הזה של העולם הזה וחתולבש בגוף אחר שלם כמו של (אותו) העולם הזה, ובו ישב והולך ומתרבז בפוזות העליונות, מה שלא יכול לדעת ולהתבונן בעולם הזה בגוף הזה. ובשלהבת הנשמה באוטו לבוש של אותו עולם, כמה עדנים וכמה כסופים שלה שם. מה גרים לפניו הזה להתלבש בו קרוין? היה אומר, אותו מעשה שההפשיטו מהלבושים הללו. והקדוש ברוך הוא עוזה טוב עם הבריות שלא מפסיק מהאדם להלבושים הללו עד שמתוקן לו לבושים אחרים נקבדים וטובים מלאה.

ואחר דא איה מדורא לרוחין קדישין, בין אינון דאתו להאי עלמא, בין אינון דלא אתו להאי עלמא, ובין אינון דזמנינו למיתי להאי עלמא. כלחו רוחין מתלבשן בלבושים וגופין ופרצופין בגונא דהאי עלמא, ומסתכלן תפן בזיו יקרה דמאריהן, עד דאתקין להאי עלמא.

בשעתה דנקקי מטהן, למיתי להאי עלמא, מתקפחים אינון רוחין, מהויא גופא ולבושא דטהן, ומתלבשין בגופא ובלבושא דהאי עלמא, ובדין דיריהן בהאי עלמא, בלבושא וגופא דא, דאייה מטפה סרווחה.

ובד מטי זמניה למינה ולנקה מהאי עלמא, לא נפיק עד דהאי מלאך המות אפשיט ליה ללבושא גופא דא. בין דאתפשת האי גופא מהויא רוחא, על ידי דהויא מלאך המות, אזלא ומתרבש באהויא גופא אחרא דגבנטא דעתן, דאתפשת פד אתי להאי עלמא. ולית חדו לרוחא, בר באהויא גופא דטהן, ותהי על דאתפשת מהאי גופא דהאי עלמא, ואתלבש בלבישא אחרא שלים, בגונא דהאי (נאorthao) עלמא, וביה יתריב ואזיל ואסתבל למנדע ברזין עלאן, מה דלא יכול למנדע ולאסתבל באהאי עלמא בגופא דא.

ובד אתלבשת נשמתו באהויא ללבושא דהויא עלמא, כמה עדוני, כמה כסופין דילה תפן. מה גרים לגופא דא, אתלבשא ביה רוחא. והוא אימא הוא דאפשיט ליה ללבושים אלין. וקידשא בריך הוא עbid טיבר עם ברזין, דלא אפשיט ליה לבר נש ללבושים אלין, עד דאתקין ליה ללבושים אחרים יקירים וטיבן מאליין.

פרט לאוֹתָם רְשִׁיעֵי הַעוֹלָם שֶׁלָּא
חִזּוּרָה בְּתִשְׁוֹבָה שֶׁלָּמָה לְרֹבוֹנָם,
שְׁמֻעָרְטָלִים בָּאוּ לְעוֹלָם הַזֶּה
וּמֻעָרְטָלִים יָשּׁוּבוּ לְשֶׁם. וְהַנְּשָׁמָה
הַוְּלָכָת בְּבִושָׂה כַּפְלִי אַחֲרוֹת, כִּי
אִין לְהָ קֶלֶל לְבוֹשִׁים, וְנִדְגִּנִּית
בָּאָתוֹ גִּיהְנָם שְׁבָאָרֶץ מִתּוֹךְ
אָוֹתָהּ הַאָשׁ שֶׁלְמַעַלָּה. וַיְשִׁ מְהֻן
שְׁמַצְפָּצּוֹת וּעוֹלִית, וְאַלְוָה הַם
רְשִׁיעֵי הַעוֹלָם שְׁחַשְׁבּוּ בְּלִבָּם
תִּשְׁוֹבָה וּמְתוֹת, וְלֹא יָכְלוּ לְעַשּׂות
אָוֹתָהּ. אַלְהָ נְדוּגִים שֶׁם בְּגִיהְנָם,

וְאַחֲרָכֶם מִצְפָּצִים וּעוֹלִים.

ראה פמה רחמנותו של המקודש ברוך הוא עם ברוך הוא עם בריוותיו, שאפלו שהוא רשות גдол והרהר תשובה ולא יכול לעשותות תשובה ומתח, הרי כדי מקבל ענש עד שהולך בלי תשובה. אחר כן אותו הרצון שם לעשותות תשובה, לא זו מלפני הפלך העליון, והקדוש ברוך הוא מתקן לאוֹתוֹ רשות מקום במדור השואל, ושם מצפרק תשובה. שחריר אותו רצון יורד מלפני הקדוש ברוך הוא ושובר כל השומרים (לאחר שקבל ענשו, אותו רצון טוב שהגיחו אותו רשות לעשותות תשובה, עליה לפני המלך העליון, ולא זו ממש עד שהקדוש ברוך הוא מתקן לאוֹתוֹ רשות מקום במדור השואל, ואזו אוֹתוֹ רצון יורד מלפני הקדוש ברוך הוא ושובר את כל השומרים) של שערி מדורוי הגיהנים, ומגייע לאוֹתוֹ מקום שאוֹתוֹ הרשות שם, ומפה בו ומעורר את אותו רצון בקדם. ואזו מצפרקת אותה נשמה לעלות מתוך מדור השואל.

ואין רצון טוב שנאנבר מלפני הפלך הקדוש, ומשום כן אשרינו אותו מי שמחזר הרהורים טובים לרובונו. שארך על גב שלא יכול לעשותות אותו, הקדוש ברוך הוא מעלה את רצונו באלו עשה, וזה לטוב. אבל רצון הרבה - לא, פרט להרהור של עובי כוכבים

בָּר לְאִינּוֹן חִיּוּבִי עַלְמָא, דְּלֹא אֲהָדָרוֹ
בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימְתָא לְמַאֲרִיהּוֹן,
דְּעַרְטִילְאַיְן אֲתָו לְהָאִי עַלְמָא, וְעַרְטִילְאַיְן
יַתְוּבּוֹן פְּמָן. וְנִשְׁמְתָא אֶזְלָא בְּכַסְפּוֹפָא לְגַבִּי
אַחֲרֵנוּן, דְּלִית לְהָ לְבֹשִׁין כָּלְל, וְאַתְדָנָת
בְּהַהְוָא גִּיהְנָם דְּבָאָרֶץ, מְגַוְּהָא אֲשָׁא
דְּלָעִילְאָ. וְאֵית מַהְוָן דְּמַצְפָּצִי וּסְלִיקִי, וְאַלְיָן
אִינּוֹן חִיּוּבִי עַלְמָא, דְּחַשְׁבִּי בְּלִבְיְהוּ תִּשְׁוֹבָה,
וּמִיתּוּ, וְלֹא יָכְלוּ לְמַעַבְדָּה לְהָ. אַלְיָן אַתְדָנוּ
פְּמָן בְּגִיהְנָם, וְלַבְּתָר מִצְפָּצִי וּסְלִיקִין.

חמי כמה רחמנותו דקדושא בריך הוא עם בריווי, דאפיקלו דאייהו חיבא יתיר, וההרהר תשובה, ולא יכול למעבד תשובה, ומית, האי בודאי, מקבל עונשא, עד דאיל בלא תשובה. לבתר ההוא רעהותא דשיי למעבד תשובה, לא אעדיאת מקמי מלכא עלאה, וקדושא בריך הוא אתקין לההוא חיבא דוכתא, במדורא דשאול, וממן מצפצא תשובה. דהא ההוא רעהותא נחית מקמי קדשא לבתר רבכיב עונשיה ההוא רעהותא טבא דשיי ההוא טיבא למעבד תשובה סלקא קמי מלכא עלאה ולא אעדיאת מטהון ער וקדושא ברוך הוא אתקין לההוא חיבא דוכתא במדורא שאל וכירין ההוא רעהותא נתחה מקמי קדשא בריך הוא ותברת כל גויזו) דתרעי מדורי גיהנים, ומטי לhhוא אתקין דההוא רעהותא דההוא חיבא תפון, ובטע ביה, ואתער ליה ההוא רעהותא כמלקדמין. וכדין מצפצא (דף ק"ג ע"ב) הhhוא נשמתא, לסלקה מגו
מדורא דשאול.

ולית רעהותא טבא דיתאיביד מקמי מלכא קדיישא. וגבין כן, זכה איהו מאן דמהרהר הרהוריין טבין לגביה מאירה, דאף על גב דלא יכול למעבד לוֹן, קדשא בריך הוא סליק ליה רעהותיה כאילו עביד. דא לטב. אבל